

niffe a comunicarlo; ma trovandoli il Prete ancora malato, quelli mandò la Particola per quel garzoncello medesimo, ordinandogli ciò, che avea a fare, ed il garzoncello comunicò il Vecchio moribondo, che riceuuta la Santissima Comunione rese l'Anima a Dio.

Che poi i Monaci commoranti nel Deserto, dove non vi avea Sacerdote, tenendovi la Comunione, la pigliavano per se, lo riferisce San Basilio nell'Epistola sopraccitata; e quell'uso dice il Cardinale Baronio (Anno 57.) durò nella Chiesa Occidentale fino ad Ormida Papa il meno, quando fu tolta via dal Concilio Cefarugustano in Spagna. Ma nella Chiesa Orientale continuò dopo i predetti tempi; siccome fan manifesto molti Esempi del Prato Spirituale; nel quale parimente si ha, che la Santissima Eucaristia conservavasi da un'anno all'altro; cosa tanto praticata da Greci, che fu proibita da Papa Clemente VIII. nella Costituzione, che comincia: *Santissimus. ec. la 34.*

Sicchè avendo i Monaci, benchè all'ora Laici, la SS. Eucaristia, potendola essi portare, anzi portandola seco ne viaggi (come S. Ambrosio conta di Satiro suo fratello; e S. Gregorio di Massimiano Vescovo di Seragufa, e che tale usanza in qualche luogo durasse fino a' giorni di Alessandro Terzo, lo san palese gl'atti di S. Lorenzo Vescovo Dublinese) non resta da dubitare, che mandati essi da Dio a visitare Monaci solitari, non portassero seco la SS. Comunione; sapendo essere mandati, quando coloro erano vicini alla morte; come fu mandato Sant'Antonio Abate a San Paolo primo Romita; il Monaco a San Marco Romita rapporta to, ed altri molti, come nelle Vite de' SS. Padri.

Mi si replicherà, che ciò non si trovi scritto. Adunque nè meno Sant'Antonio Abate, nè tanti altri, che morirono o fra Monaci, o nelle Città, nè si confessarono, nè si comunicarono, perchè nelle Vite loro non è scritto? Questa sarebbe una conseguenza molto assurda; sapendosi, che chi scrisse le vite loro, badò a narrarne gl'eventi, e documenti, non tutte le misuzie, che si debbono supporre. E chi legge la vita della gran Peccatrice, e poi massima Penitente S. Maria Egiziaca, crederà, che se ne andasse al deserto, senza nè men confessarsi, prima di ritirarsi alla Penitenza? E pur è vero, che ciò non sarebbe scritto, se nel fine del racconto della sua vita, coll'occasione di dimandare la Comunione, non avesse detto, essere passati 47. anni, che non si era comunicata sacramentalmente, da che si comunicò prima di entrare nel deserto nella Chiesa di S. Gio: Battista, presso il Giordano. Diremo dunque, che si comunicò senza confessarsi, perchè non è scritto? Sarebbero queste inezzie. Sicchè io tengo per indubitato, che quei Santi

Romiti, che furono visitati nel fine della loro Vita riceverono tutti il Santissimo Viatico; e quei che non furono visitati, si comunicarono Spiritualmente.

Ma come sono io sciocco, portando notole in Atene? P. Bascapè mio Signore, lo ho risposto per ubbidire; benchè io stia qui senza libri; se mi fossi trovato in Benevento presso la Biblioteca del mio Signore Cardinale Arcivescovo Orfini, avrei potuto dir qualche cosa più a proposito. Supplica ora la vastissima erudizione di V. S. che ella non può nascondere, mentre i suoi libri dati alle Stampe la palesano. E raccomandandomi alle sue Sante Orazioni, a V. S. baccio divotamente la mano.

Di V. S. mio Signore 20. Giugno 1693.
Devotiss. fervitore obligatiss.

Pompeo Vescovo di Bisaglia.

Restat pro complemento totius Quæstionis, ut uno verbo resolvatnr ejus pars ultima; videlicet, quomodo iidem Anachoretæ adimplebant Præceptum de audienda Missa festiviis diebus? Circa quod sciendum est, hoc præceptum emanasse à Sanctis Apostolis, & semper fuisse in Ecclesia custoditum, ut habetur in cap. Omnes fideles 62. in cap. Missas 64. de Consecr. dist. 1. de quorum Canonum intelligentia videntur Azorius tom. 1. lib. 7. c. 1. quæst. 1. ubi refert opinionem aliquorum opinantium, præceptum de audienda Missa diebus festis obligasse tantummodò sæculares, ut in dist. cap. Missas. Sed Anachoretæ, & Eremitæ non erant sæculares; sed, quod sunt personæ Ecclesiasticæ, Carolus de Gradis de effect. Cleric. effect. 1. n. 106. Ricilius Lucubrat. Ecclesiast. lib. 3. cap. 3. num. 1. ubi text. in DD. Ergo iidem non ascribentur dicto præcepto. Porro hæc ratio non stringit, quia cap. Omnes fideles, comprehendit tam sæculares, quam Ecclesiasticos, circa obligationem audiendi Missam festiviis diebus; idcirco, subdit ibidem Azorius, Veteres illi Monachi Anachoretæ, cum divini obsequii causa in solitudinem sese conferrent, putabant, se hujusmodi more, & consuetudine minime teneri; cum procul ab hominum frequentia remoti, à sacris adibus absissent. Dicendum est igitur, quòd bona fides excusabat priores illos Eremiticos ab hac obligatione audiendi Missam; ut notat etiam Gobatus in Theolog. Experim. tract. 5. num. 519. Maltrius in Theolog. Morali disp. 12. n. 38. in fine; & Diana Coordinatus tom. 2. tract. 3. resolut. 6. in 7. ubi agit de distantia ab Ecclesia, ut distans non teneatur audire Missam; quarum resolutio prima habetur part. 10. tract. 11. resolut. 8. Altera verò dist. part. 10. tract. 15. resolut. 35.

Et ex his finis impositus sit præsentis tractatus de Venerabili Eucharistia Sacramento, & Decisionibus Casuum anni 1689. In quibus quæcumque dixi Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Magisterio, & correctioni subjecta semper esse volo, ac profiteor.

F I N I S.

IN.

INDEX

VERBORUM, ACRERUM NOTABILIUM,

Quæ in his Decisionibus continentur, Serie Alphabetica digestus.

A Angeli, vel alia Monialis potest elevare Eucharistiam de terra, & porrigere Consecrario secundum aliquos. Decif. 44. n. 2. At verius debet Consecrarius ingredi clausuram, & eam elevare. ibid. num. 5.
Ablutio non est danda cum Calice Laicis communicantibus. Decif. 45. n. 6.
Abstinere à lucro cupulvis rei temporalis tempore Pensis est præcipuum remedium Parochorum ad servandam sanitatem. Decif. 61. n. 36.
Abusus celebrandi, vel communicandi absque jëjunio ab Ecclesia semper repressus. Decif. 3. n. 5.
Accidentia in Eucharistia alia sunt sensibilia in se, alia in effectibus. Decif. 31. n. 7.
Accidentia sunt in Eucharistia sine subjecto substantiali miraculose. Decif. 31. n. 7. & 2.
Accidentia neque aeri, neque Corpori, aut Sanguini Christi inessunt in Eucharistia. ibid. n. 3.
Accidentia in Eucharistia habeant subjectum accidentale. ibid. n. 4.
Accidentia in Eucharistia sustentantur à quantitate. d. Decif. 31. n. 5.
Accidentia Sanguinis Domini consecrati mutari possunt vel substantialiter, vel accidentaliter tantum. Decif. 32. n. 11.
Admonens, vel exhortans an videatur velle obligare. Decif. 49. n. 13. & n. 23.
Astri libidinosi. Decif. 28. n. 23.
Agapes erant Convivia inter Christianos. Dec. 9. n. 22.
Agens Phycum debilitatur in agendo, & reparatur à contrario. Decif. 12. n. 19.
Allusio nominis quid sit? Decif. 1. n. 3.
Alicuius angula sanat Epilepticos. Decif. 50. n. 8.
Aloysius Carnoli Sacerdos Soc. Jesu laudatus. Decif. 27. num. 4.
S. Ambrosius in morte visitatus, & communicatus ab Honorato Vercellensi Episcopo. Decif. 62. n. 44.
Amor præferendus timori erga SS. Eucharistiam. Decif. 5. n. 2.
Anacephaleosis, quid sit. Decif. 50. n. 24.
Anachoretæ undè dicti. Decif. 62. n. 21.
Anachoretarum, seu Inclusorum plura exempla. Decif. 62. n. 23.
Anachoretica vita an sit perfectior Cœnobitica. Decif. 62. n. 24.
Anachoretæ qui erant in Lauris singulis Dominicis diebus conveniebant ad Ecclesiam Monasterii, & communicabantur. Decif. 62. n. 34.
Anachoretæ, & Inclusi quomodo adimplebant præceptum de audienda Missa. Decif. 62. n. 51.
Anachoretæ, & Eremitæ sunt personæ Ecclesiasticæ. Decif. 62. n. 51.
Angelicam Salutationem recitantes in mane, meridie, & Vespere consequuntur Indulgentiam. Decif. 60. n. 24.
Angeli, ac Beati an videant Christum in Eucharistia non solum lumine supernaturali, sed etiam solo naturali. Decif. 26. n. 2. & 3.
De Sacramento Eucharistia.

Angeli, Animæve Sacerdotum defunctorum non possunt consecrare Eucharistiam. Decif. 36. n. 3.
Angeli pluries dispensarunt sacram Eucharistiam. ibid. n. 4. & Decif. 62. n. 45.
Anginosi affectibus laborantes cautè sunt communicandi. Decif. 55. n. 6.
Anima Guilielmi à Cornu defuncti, quæ apparebat, cognoscit sacram Eucharistiam occultè delatam à Priore PP. Prædicatorum. Decif. 26. n. 6.
Animæ defunctorum an obvideant corpora viventium. Decif. 50. n. 19.
Animæ Purgatorii, ac etiam Beatæ aliquando apparent viventibus; sed non obident eorum corpora. Decif. 50. n. 23.
Animæ Purgatorii liberantur à pœnis vel per propriam satisfactionem; vel per aliorum suffragia. Decif. 58. n. 4.
Animæ Purgatorii juvantur à viatoribus per satisfactionem; & à Beatis in Cælo per impetrationem. Decif. 58. n. 10.
Animæ Purgatorii an juvantur per suffragia facta ab illis viatoribus, qui sunt in peccato mortali. Decif. 58. n. 11.
Animæ Purgatorii juvantur Communione pro eis devotè facta ob decem rationes. Decif. 58. n. 14.
Antiphona, Communio, cur in Missa Sabbati Sancti non dicatur. Decif. 15. n. 2. & eadem est signum lætitiæ. ibid. n. 16.
Antonius Maria Cortivus de Sanctis Nobilis Patavinus Fundator Congregationis Oratorii Paduæ repellat à Communionem confratres non habentes collare lineum nitidum. Decif. 52. n. 8.
S. Antonius Abbas portavit SS. Eucharistiam S. Paulo primo Eremitæ. Decif. 62. n. 40.
Apparitiones Christi in Eucharistia fieri possunt quinque diversis modis. Decif. 27. n. 5.
Appellatio datur à denegata executione Brevis pro Oratorio privato. Decif. 8. n. 38.
Approbatum ad celebrandum in Diœcesi, potest celebrare etiam in Oratorio privato. Decif. 8. n. 43.
Aqua purissima est miscenda in Calice ob plurima Mysteria. Decif. 12. n. 11.
Aqua mixta cum vino in Calice an transubstantietur in Sanguinem Christi? ibid. n. 13. ubi an prius convertatur in Vinum? n. 14. & seqq.
Aqua modica si miscetur Sanguini consecrato, nihil ei officit, & ipsa convertitur in Vinum. Decif. 32. num. 5. secus si in magna quantitate. ibid. num. 6.
Aqua mixta Vino tria bona facit. Decif. 59. n. 13.
Arbor arida ex contactu Sacræ Eucharistia statim floruit. Decif. 46. n. 8.
Archipresbyteri Ecclesiæ Cathedralis officium est administrare Sacramenta. Decif. 48. n. 9.
Archipresbyter, & alii Curati Ecclesiæ Cathedralis non possunt dare Viaticum alienis Parochianis, neque Extremam Unctionem; neque assistere Matrimonii. Decif. 48. n. 16.
Archipresbyter Ecclesiæ Cathedralis Patavinæ exoneratus cura Animarum non potest administrare Sacramenta invitis Parochis. Decif. 48. n. 25.
L 2 Argu-

Argumentum valet ab antiquis Pistoris. Decif. 44. num. 4.
 Argumenta probantia veritatem SS. Eucharistiæ. Decif. 6. n. 6.
 Aures mulierum etiam olim forabantur. Decif. 30. num. 6.
 Azymo in pane Ecclesiam Orientalem per decem prima sæcula Eucharistiæ consecrasse probatur. Decif. 11. n. 7.
 Azymo pane semper usa est Ecclesia Latina in consecratione Eucharistiæ. ibid. n. 8.
 Azymorum comestio durabat à Vespere diei 14. Martii per septem dies sequentes. Decif. 11. n. 13.

B

Beati in Cælo edent, & bibent. Decif. 12. n. 6.
 Beatitude accidentaliter Beatorum est, videre Christum in Eucharistia. Decif. 26. n. 5.
 Benedictiones, quæ sunt in Missali, fieri possunt à quocumque Sacerdote. Secus autem quæ sunt in Rituali. Decif. 8. n. 45.
 Benedictio Hostiæ ante Consecrationem, an sit de essentia. Decif. 16. n. 6.
 Benedictio accipitur pro Consecratione. ibid. n. 14.
 S. Birgittæ revelatio de malis Sacerdotibus. Decif. 4. n. 4.
 S. Bonaventura ab Angelo communicatus. Decif. 5. num. 8.
 Bonifacius Papa VIII. indixit legem generalem Monialibus Clausuræ perpetuæ. Decif. 18. n. 7.
 Botrus Ulvæ delatus in veste ab Exploratoribus fuit Symbolum Eucharistiæ. Decif. 44. n. 11.
 Breve secundum valet nondum expirato primo pro Oratoris privati, seu Indulgentiæ, si executio differatur post expirationem primi. Decif. 8. n. 42.
 Bulla Cruciatæ fruens potest habere Oratorium privatum in propria domo: non autem audire Missam, & satisfacere Præcepto in alienis Oratoriis privati. Decif. 8. n. 53.

C

Cadavera defunctorum quare vestiantur sæpe habitu religioso. Decif. 62. n. 15.
 Cadaver undè dicatur. Decif. 1. n. 4.
 Calices olim lignei, deinde vitrei, marmorei, ærei, ex auricalco, & Stanno. Decif. 14. n. 3.
 Calices plures adhibiti in ultima Cæna à Christo Domino. ibid. n. 5.
 Calices plures adhibent Judæi in Cæna Paschali. Decif. 17. n. 4.
 Calicis nomen cur in consecratione adhibitum. ibid. num. 8.
 Canones de abstinendo à copula pro Communionem conjugum sunt de consilio. Decif. 53. n. 16.
 Canonici olim concelebrabant simul cum Episcopo. Decif. 16. n. 20.
 Canonice in Germania non sunt adstrictæ perpetuæ Clausuræ. Decif. 18. n. 13.
 Canonici Veronenses exempti ab illo Episcopo non possunt exponere Eucharistiæ absque ejus licentia. Decif. 60. n. 10.
 Canonici tempore Pestis, an possint deserere residentiam. Decif. 61. n. 25. cap. *1. qui* & cap. *Christiano* dist. 34. declaratur. Decif. 28. n. 19.
 Cap. *Dedit* 1. q. 1. & *Cap. Baptismus*. De *Conf. d. 4.* declarantur. Decif. 41. n. 6.
 Capellæ existentes in Palatiis Civitatum, ubi Magistratus conveniunt, censentur Oratoria privata. Decif. 8. n. 13.
 Capellæ Palatiorum, ubi resident publici Rectores in Serenissimo Dominio Veneto aptæ sunt ad celebrationem Missæ ex Indulto Pontificio generaliter concessio. Decif. 8. n. 14.

Cardinales circa celebrationem Missæ potuntur interdum Privilegiis, sicut Episcopi. Decif. 8. n. 17.
 Cardinales olim consecrabant eandem Hostiam simul cum Papa. Decif. 16. n. 19.
 Cardinalis Carolus Barberinus commendatur. Decif. 45. n. 3.
 Cardinalis F. Vincentius Ursinus laudatus. Decif. 49. num. 11.
 S. Caroli exemplaris sollicitudo tempore Pestis. Decif. 61. num. 23. & n. 43.
 Cassinenses debent Eucharistiæ sumere omni die Dominico. Decif. 49. n. 2.
 Casus septem, à quibus Regulares non possunt absolvi penitentes. Decif. 18. n. 30.
 Catenæ ceciderunt de manu dignè communicantis. Decif. 146. n. 9.
 S. Catharina Senensis quotidie communicabat. Decif. 5. n. 7.
 Cathedralis Ecclesia est Parochia totius Civitatis, & Diocesis. Decif. 48. n. 5. undè dicta. n. 6. antiquitas sola in tota Diocesi. n. 20. & seqq.
 Cathedralis Ecclesia Patavina olim erat in Ecclesia Sanctæ Sophiæ. d. Decif. 48. n. 21. in ea sola baptizantur pueri per octavam Paschæ. n. 23.
 Causæ plures totales non possunt concurrere ad eundem numero effectum. Decif. 16. n. 7.
 Causæ tres, quibus Moniales possunt exire de Clausura. Decif. 18. n. 9.
 Causæ publicæ quæ sint pro exponenda Sacra Eucharistia. Decif. 60. n. 11.
 Celebrans ex universali consuetudine, & ex tacita licentia Episcoporum, & Parochorum, potest communicare adstantes sua Missæ. Decif. 8. n. 55.
 Celebrans pluries in die peccat mortaliter, & est puniendus ab Episcopo pena arbitraria, sed gravi. Decif. 13. n. 6.
 Cæremoniarum Magistris obligatio, dum ordinantur novi Sacerdotes. Decif. 16. n. 62.
 Christiani antiquitus communicabantur in nocte Sabbati Sancti ad Missam. Decif. 15. n. 15.
 Christiani in primitiva Ecclesia communicabant quotidie. Decif. 5. n. 4.
 Christus Dominus consecravit Eucharistiæ in pane Azymo. Decif. 11. n. 15.
 Christus Dominus qua hora resurrexerit. Decif. 15. num. 16.
 Christus an sola benedictione consecraverit Eucharistiæ? Decif. 16. n. 6.
 Christus consecravit Eucharistiæ, proferendo Verba formæ. Decif. 16. n. 13.
 Christus an consecraverit, quando fuit in Castello Emmaus. ibid. n. 15.
 Christus dicto, & facto voluit instruere Ecclesiam circa Eucharistiæ. ibid. n. 16.
 Christus communicavit seipsum; deinde Apostolos. Decif. 33. n. 4.
 Christus posset dare Angelis auctoritatem conficiendi Sacramenta. Decif. 36. n. 8.
 Ciboria apud antiquos quid essent. Decif. 60. n. 8.
 Ciborium pro conservanda SS. Eucharistia super quo Altari collocandum. Decif. 34.
 Cibum corporalis differendus post sumptam Eucharistiæ per dimidium horæ. Decif. 25. n. 1. olim differebatur per sex horas. ibid. n. 5.
 Clausulæ Brevis Apostolice pro Oratorio privato declarantur. Decif. 8. n. 25.
 Concubina prius ejicienda, deinde impertienda absolutio. Decif. 28. n. 28.
 Concubinatus permissus de Jure Pandectarum. Decif. 28. n. 3. An sit contra charitatem Dei, vel proximi? n. 4. & 26.
 Concubinatus semper damnatus à Jure Canonico. Decif. 28. n. 8. Imò etiam à Jure Civili. n. 9.
 Concubinarius, non ejecta concubina, non est absolvendus. Decif. 28. n. 5. Imò excommunicandus. n. 10.

num. 10. Etiam si dicat, non amplius tangere concubinam. num. 16.
 Conductor domus, eam deserens tempore Pestis, an teneatur solvere affectum? Decif. 61. n. 19.
 Confessarius Monialium debet ingredi clausuram pro elevanda Sacra Hostia, quæ in terram cecidit. Decif. 44. num. 5.
 Confessarius Monialium potest quocumque ingredi clausuram pro administratione Sacramentorum. Decif. 18. num. 36. Et pro assistendo moribundæ. num. 37.
 S. Congregatio Concilii anno 1615. jussu Pauli Papæ V. prohibuit celebrare in Oratoriis privatis de licentia Episcoporum. Decif. 8. num. 24. Ejus Decreta ligant in utroque foro. Decif. 48. n. 33.
 S. Congregationis Rituum Decreta habent vim Legis. Decif. 13. num. 16. Sed sunt exhibenda in autentica forma. num. 19.
 S. Congregationis Decreta, quod nocte Natalis Domini totæ tres Missæ non sint celebrandæ. Decif. 13. num. 20.
 Congregationis Decreta plura circa Confessarios Monialium. Decif. 18. num. 38.
 Congregatio Parochorum Paduæ quando instituta? & à quo ditata? Decif. 48. num. 24.
 Constantiæ Concilium anno 1415. confirmavit consuetudinem communicandi Laicos sub sola specie panis, & prohibuit Communionem sub specie Vini. Decif. 14. num. 15.
 Consuetudo interpretativa Litterarum Papæ, & Decretorum S. Cong. valet, & est attendenda. Decif. 8. num. 8.
 Consuetudo negativa non probatur ex contraria affirmativa. Decif. 9. num. 24.
 Consuetudo universalis habet vim legis. Decif. 15. num. 8.
 Consuetudo est in pluribus Ecclesiis communicandi fideles Sabbato Sancto. ibid. num. 18.
 Consuetudo particularis præfertur generali. Decif. 15. num. 19.
 Consuetudo negativa in facultatis non præjudicat. ibid. num. 20.
 Consuetudo an valeat recipiendi Communionem Paschalem in Cathedrali? Decif. 48. n. 11. & 31.
 Contagium quid sit? & quot modis contrahatur? Decif. 61. num. 6.
 Contritio sola sufficit ad communicandum in tribus casibus. Decif. 51. num. 7.
 Controversia de Azymo, & fermentato inter Ecclesiam Latinam, & Græcam, cur, quomodo, & quando orta fuerit? Decif. 11. num. 6.
 Conversæ Moniales an possint exire de clausura ad elemosynam. Decif. 18. num. 19.
 Conversi in Religionibus quare sic vocentur? Decif. 62. num. 13.
 Convertitæ possunt profiteri ante annum 16. & non completo anno Novitatus, sed non expedit. Decif. 62. num. 19. & 20.
 Copulam si Uxorati præcedenti nocte exeruerint, an sint communicandi? Decif. 53. num. 1.
 Copula inter conjuges voluptatis causa est culpa Venialis. Decif. 53. num. 13.
 Cor hominis requiritur à Diabolo. Decif. 5. n. 14.
 Corpus, & Sanguis Christi continetur sub utraque specie, aut vi Verborum, aut per concomitantiam. Decif. 22. num. 2.
 Clausura Monialium alia materialis, alia formalis, est antiquissima, & de Jure Ecclesiastico. Decif. 18. num. 1. 2. 3. & 4.
 Clausuræ Monialium ingressus, & egressus quibus penis prohibitus? Decif. 18. num. 8. & seqq.
 Clausuræ causæ quæ? tam pro egressu Monialium, quam pro ingressu Virorum. ibid. num. 17. 28.
 Cletus Patavinus emicavit Viris doctissimis. Decif. 16. num. 3.
 De Sacramento Eucharistiæ.

Communionis vocis in primitiva Ecclesia multiplex significatio. Decif. 9. num. 1.
 Communio Papalis quænam sit? Quæ Episcopalis? Quæ Sacerdotalis? Quæ aliorum Clericorum, & Laicorum? Decif. 9. num. 2. & seqq.
 Communio sub utraque specie antiquitus dabatur omnibus fidelibus in Missa. Sed extra Missam sub specie panis tantum. Decif. 9. num. 11. & Decif. 14. num. 1.
 Communio etiam sub speciebus Vini dabatur Patavii viris, & mulieribus anno 1300. Decif. 9. num. 4. & Decif. 14. num. 2.
 Communio dabatur viris in manu; mulieribus autem in sudario. Decif. 9. num. 12.
 Communionis laicæ triplex interpretatio. ibid. numer. 13.
 Communio Puerorum quæ? Decif. 9. num. 15.
 Communio Peregrinorum, Infirmorum, Mortuorum, ac Catechumenorum quænam essent? Decif. 9. num. 15. & seqq.
 Communio quotidiana in primitiva Ecclesia non erat de Præcepto. Decif. 10. num. 2.
 Communio ter in anno facta est de Præcepto à S. Fabiano Papa. Decif. 10. num. 3.
 Communio annua imperata est anno 1215. in Concilio Lateranen. ibid. num. 4.
 Communionis frequentia omni tempore apud aliquos fideles conservata, & instaurata à Religiosis Viris. Decif. 10. num. 5.
 Communio quotidiana expetita ob plures rationes à Joanne Sancto. Decif. 10. num. 8.
 Communionis frequentia qualiter Laicis concedenda. ibid. num. 10.
 Communio olim dabatur cum pane intincto in Sanguine Domini; quam etiam hodie dant Græci. Decif. 14. num. 8. 9. 10.
 Communio sub utraque specie cepit in desuetudinem ire ob frequentes effusiones cum irreverentia Sanguinis Domini. Decif. 14. num. 12.
 Communio sub specie Vini consecrata prohibita Laicis ob tres causas. ibid. num. 17.
 Communio quando sit sumenda ex Præcepto Divino, & quando ex Ecclesiastico? Decif. 14. num. 19.
 Communio in primitiva Ecclesia dabatur sanis in Missa, Extra Missam infirmis. Decif. 19. n. 6.
 Communio in Missa danda est populo statim post Communionem Sacerdotis. Decif. 20. num. 2.
 In quibus casibus finita Missa? ibid. num. 5.
 Communio facta in Cathedrali sine licentia sui Parochi, an satisfaciat Præcepto? Decif. 48.
 Communio mensura imposita est Monachis à Clemente V. Decif. 49. num. 7. Et indita Monialibus à Concilio Tridentino. num. 10.
 Communio mensura cur de Præcepto apud Religiosos? Decif. 49. num. 24.
 Communionis mensuræ penitentiam non adimplens, peccat. Decif. 49. num. 32.
 Concessum dicitur quidquid expressè non est prohibitum. Decif. 15. num. 9.
 Concubinæ an olim permixtæ? Decif. 28. num. 1.
 Concubinæ in testamento veteri quomodo permixtæ? ibid. num. 2.
 Concubinæ è domo ejiciendæ. Decif. 28. num. 12.
 Concubina olim erat vera uxor, sed ducta absque Solemnitatibus Juris. ibid. n. 20.
 Crapula quasi cruda Epula. Decif. 59. num. 2.
 Crucis signo an Christus benedixerit panem, & vinum consecrandum in ultima cæna? Decif. 17. num. 3.
 Cui non licet quod est minus, neque quod plus est licere potest. Decif. 44. num. 8.
 Culpa ubi est, ibi poena esse debet. Decif. 38. n. 17.

D

Declarationes Congregationis Cassinensis ad Regulam S. Benedicti habent vim legis. Decif. 49. num. 3.
 Decretum S. Congreg. Concilii diei 12. Februar. 1679. circa quotidianam Laicorum Communione. Decif. 10. num. 11.
 Decretorum S. Congreg. Cardinalium vis. Decif. 66. num. 17.
 Deglutite Hostiam qui non potest non est communicandus. Decif. 52. n. 5. & Decif. 55. n. 8.
 Deipara increpuit cognatam B. Catharinæ Filiæ S. Birgittæ ob vestes vanas. Decif. 52. num. 4.
 Delirium, Dementia, & Phrænesis quando impediunt receptionem S. Eucharistiæ? Decif. 55. num. 2.
 Desidio substantiæ panis, & vini fit in Transubstantiatione Eucharistiæ. Decif. 21. num. 4.
 Desidio substantiæ panis, & posito Corporis Christi in Eucharistiâ habent connexionem. Dec. 21. n. 6.
 Detrusio in Manseris olim fiebat ad agendam poenitentiam ob gravia delicta, præcipue Carnis. Decif. 62. num. 2. & 3.
 Devotio S. Claræ erga SS. Eucharistiâ. Decif. 44. num. 15.
 Devotio est actus Religionis. Decif. 15. num. 22.
 Devotio requiritur in communicante. Decif. 51. num. 10.
 Diabolus non cognovit Mysterium Incarnationis Domini. Potest videre Christum in Eucharistiâ, nisi impediatur à Deo. Obmutescit, & fugit ad ejus præsentiam. Decif. 26. n. 7. 8. & 9.
 Diabolus vexat homines spiritualiter, & corporaliter. Decif. 50. num. 2.
 Diabolus quomodo possit stare in corpore hominis viventis, non autem in anima? ibid. num. 26.
 Diabolus ob quas causas permittitur obsidere homines? Decif. 50. n. 31.
 Diabolus an expelli possit ex homine remediis naturalibus? ibid. num. 33.
 Diaconi impudici exemplum ex S. Gregorio Turonensi. Decif. 4. num. 5.
 Diaconi in Missis Solemnibus dispensabant Sanguinem Domini fidelibus communicantibus. Decif. 14. num. 6.
 Diacono præsentem in Sacrodo potest seipsum extra Missam communicare? Decif. 29. n. 7.
 Dicitio *Quandoque* significat aliquando. Decif. 20. num. 4.
 Dicitum unius est dicitum nullius. Decif. 61. num. 17. in fin.
 Dicoeci in Patavina Confessarii habent expressam prohibitionem absolventi Concubinos. Decif. 28. num. 17.
 Dierum Legalium, naturalium, & artificialium discrimen. Decif. 11. num. 14.
 Dies festus Paschæ Judæorum erat decimus quintus mensis Martii. ibid. num. 16.
 Dies Mortis Christi fuit dies 25. Martii, festiva Paschæ. Decif. 11. num. 15.
 Differentiæ undecim inter SS. Eucharistiâ, & alia Sacramenta. Decif. 7. num. 1.
 Dignitate Sacerdotum tangentes panem, illum dulcem reddunt. Decif. 47. num. 6.
 Dimissæ in Italia non habent legem Clausuræ. Decif. 18. num. 14.
 Discretionis opus est in omni negotio. Decif. 49. num. 35.
 Discrimen esse debet inter vitam Religiosorum, & vitam Laicorum. Decif. 49. n. 27.
 Divortium mulier facere potest, si Vir sit Ebriosus. Decif. 59. num. 14.
 Divortium an Uxor possit petere ob morbum gallicum mariti? Decif. 61. num. 20.
 Doctor, qui dicebat, esse licitam Concubinam se-

cundum Canones, fuit à S. Inquisitione punitus. Decif. 28. num. 21.
 Doctores multitudine non excusati à mortali, si opinio eorum non sit tuta. Decif. 30. num. 34.
 Doctores tenentes, posse Laicum communicantem parte Hostiæ Sacerdotis. Decif. 33. num. 5.
 Doctores, qui dicunt posse quemlibet recipere Communionem Paschalem in Cathedrali. Decif. 48. num. 10. Qui verò fecus docent. num. 18.
 Doctoribus antiquis adhærendum potius, quam modernis. Decif. 49. num. 26.
 Dominicani Sacerdotes cur se communicent sinistra manu? Decif. 9. num. 8.
 Dominicus Macer laudatus. Decif. 11. n. 23.
 Dotes Corporis gloriosi quatuor, & earum prælidium in hac vita ex Eucharistiâ. Decif. 47. n. 13.
 Dotis Impassibilitatis, Agilitatis, Subtilitatis, & Claritatis exempla in devotè communicantibus. ibid. num. 14. & seqq.
 Dotes easdem mystice habet etiam Vita Spirituallis. Decif. 47. num. 18.
 S. Drogo Eremita natus in hoc mundo absque Patre, & absque Matre. Decif. 62. n. 28.
 Dulcedo sentitur in sumptione Eucharistiæ. Decif. 47. num. 4. Exempla num. 5.

E

Ebrietas hæretici volebant imitari sacrificium Judæorum de Agno, Pane Azymo, & Lactucis agrestibus. Decif. 11. num. 24.
 Ebrius, & Ebriosus in quo differant? Decif. 59. num. 3.
 Ebrietas quid sit; quando sit culpa mortalis? Quibus cautionibus evitanda. Decif. 59. n. 5. 6. 8. & 11.
 Ebrius factus in die Paschæ post Communionem, quot peccata commiserit. ibid. num. 16.
 Ecclesiastici an teneantur communicare in Missa feriæ Quintæ Cænarum Domini. Decif. 30. n. 35. & 36.
 Ecclesiæ plures Urbis, & Dioecesis Patavinæ, præter januam publicam, aliam habent introitum in domum privatam. Decif. 8. num. 10.
 Edictum Eminentiſſi Card. Episcopi Patavini contra Concubinos. Decif. 28. num. 18.
 Ego Volo celebrare Missam etc. est Oratio dicenda ante Missam pro Virtuali intentione, & pro Indulgentia 50. dierum. Decif. 42. num. 2.
 Ejicere significat longè expellere. Decif. 28. n. 13.
 Eleemosyna est magis satisfactoria, quam jejunium. Decif. 58. num. 15.
 Endemii, & Epidemii morbi quinam sint? Decif. 61. num. 5.
 Energumeni undè dicti? Decif. 50. num. 1.
 Energumenos dari non est dubium. ibid. num. 15. imò est de fide. num. 20. & 27.
 Energumeni verè possidentur à Dæmone. d. Decif. 50. n. 27. & quibus signis cognoscantur? n. 29.
 Energima negatur ab Atheis, & nasutis Philosophis. Decif. 50. num. 16.
 Enim Dicitio non est de essentia in consecratione. Decif. 16. num. 10.
 Epidemia non est morbus malignus, nec pestilentialis, licet in jure pro Peste sumatur. Dec. 61. n. 4.
 Epilepsia quid sit; & qui Epileptici? Decif. 50. n. 6.
 Epilepsia post annum 25. incurabilis. ibid. n. 7.
 Epilepsia an curetur ungue Alcis? vel haustu Sanguinis Hominis decollati? ibid. num. 8. & 9.
 Epilepticus morbus venit ex nimia Venere. Decif. 53. num. 20.
 Episcopi fere omnes jubent Monialibus, ut communicent semel saltem in Mense. Decif. 49. n. 11.
 Episcopi habent jurisdictionem in Regulares circa Clausuram Monialium. Decif. 18. n. 12.
 Episcopus ob gravem causam potest concedere, ut celebretur Missa extra Ecclesiam. Decif. 8. n. 22.
 Episcopo.

Episcopis septem Privilegia sunt in Jure concessa. Decif. 8. n. 18.
 Episcopus potest ubique celebrare cum Altare portatili, sed non Romæ. Decif. 8. n. 19.
 Episcopus potest dare Sacramenta omnibus de sua Civitate, & Dioecesi. Decif. 48. n. 7. etiam invitit Parochis. n. 26.
 Episcopi tempore pestis tenentur residere, & saluti suarum ovium consulere. Decif. 61. n. 21.
 Episcopi tempore pestis tenentur ministrare Sacramenta, si alii Sacerdotes defint. ibid. n. 22.
 Episcopi aliquando eligebant sibi Monasteria amore Penitentis. Decif. 62. n. 12.
 Epistola Pompeii Sarnellii Episcopi Vigiliarum de Communione Anachoretarum. Decif. 62. n. 50.
 Eremitæ sunt perionæ Ecclesiasticæ. Dec. 62. n. 52.
 Eremitæ quinam proprie dicantur? Decif. 62. n. 27.
 Eremicolæ antiqui ob bonam fidem excubabant ab obligatione audiendi Missam. Decif. 62. n. 52.
 Errores hæreticæ sexdecim circa SS. Eucharistiâ. Decif. 6. n. 4.
 Error nominis, vel cognominis in Breve Apostolico non vitat gratiam. Decif. 8. n. 28.
 Error in Breve Oratorii privati circa Dioecesim non reddit ipsum invalidum. Decif. 8. n. 29.
 Essentia Sacramenti Eucharistiæ in quo consistat? Decif. 6. n. 1.
 Etymologia quid significet? Decif. 1. n. 1.
 Etymologia facit argumentum negativum. Decif. 1. num. 2.
 Etymologia Eucharistiæ unde sit? Decif. 1. n. 5.
 Eucharistiâ servata in Tempis etiam in primitiva Ecclesia. Decif. 60. n. 1.
 Eucharistiâ continet sacrificia veteris Testamenti. Decif. 1. n. 6.
 Eucharistiâ consideratur, vel ut Sacramentum, vel ut Sacrificium. Decif. 2. n. 1.
 Eucharistiâ, ut Sacrificium pluribus nominibus nuncupatur. Decif. 2. n. 2.
 Eucharistiâ, ut Sacramentum, quot, & quibus nominibus explicetur? Decif. 2. n. 3.
 Eucharistiâ data à Christo Apostolis non jejunis. Decif. 3. n. 1.
 Eucharistiâ absque jejunio sumi potest in novem casibus. Decif. 3. n. 6.
 Eucharistiâ ministrare in mortali, an sit mortale? Decif. 4. n. 1. & 2.
 Eucharistiæ Sacramenti definitio. Decif. 6. n. 1.
 Eucharistiâ quoad sumptionem est de Præcepto divino: Quoad tempus sumptionis est de Præcepto Ecclesiastico. Decif. 19. n. 4.
 Eucharistiâ servatur in Ecclesiis Parochialibus tum pro adoratione, tum pro delatione ad infirmos. Decif. 60. n. 2.
 Eucharistiâ olim dabatur fidelibus, domi detinenda. Decif. 19. n. 5. & Decif. 29. n. 4.
 Eucharistiâ toties ministranda penitentibus, quoties illam rationabiliter, & devotè petunt. Decif. 23. n. 1.
 Eucharistiâ sumere bis in eodem die non licet. ibid. num. 5.
 Eucharistiâ danda est per Viaticum moribundo, licet sanus eodem die eam sumperit. ibid. n. 6. & 7.
 Eucharistiâ olim sumenda erat ter in anno de Præcepto; Nunc semel, in Paschate. Decif. 24. n. 5.
 Eucharistiâ an possit deferri à Diacono, vel etiam à Laico. Decif. 29. n. 8. & Decif. 139. n. 3. & Decif. 43. n. 3.
 Eucharistiâ olim servabatur in columbis aureis, & argenteis. Decif. 34. n. 2.
 Eucharistiâ consecrari non potest ab Angelo, neque ab Anima Sacerdotis defuncti. Decif. 36. n. 3.
 Eucharistiâ, ut licite consecratur, undecim sunt necessaria: & Quæ? Decif. 37. n. 5.
 Eucharistiâ an possit ministrari à simplici Clerico in casu necessitatis? Decif. 43. n. 1.
 De Sacramento Eucharistiæ.

Eucharistiâ delet peccata venialia. Decif. 46. n. 12.
 Eucharistiâ producit quatuor mirabiles effectus in corpore illorum, qui eam devotè sumunt. Decif. 47. num. 1.
 Eucharistiâ refrænatur motus concupiscentiæ, & iræ; ibid. num. 2.
 Eucharistiâ sola nutritorum exempla. ibid. n. 8.
 Eucharistiâ miles adorans genuflecit in luto, & non inquinatur. d. Decif. 47. n. 3.
 Eucharistiâ recipienda est ex præcepto à proprio Parocho in Paschate. Decif. 48. n. 3.
 Eucharistiæ licita receptio requirit quatuor dispositiones in anima. Decif. 51. n. 2. & quatuor in corpore. Decif. 52.
 Eucharistiâ antiquitus dabatur in frustulis panis, qui Masticabatur à suscipientibus. Decif. 56. n. 2.
 Eucharistiâ non est diu retinenda in ore, sed citò deglutienda. Et cur? Decif. 56. n. 6.
 Eucharistiâ devotè suscepta remittit poenas debitas pro peccatis non ex opere operato, sed ex ope operantis. Decif. 57. n. 5.
 Eucharistiæ communicatio imponi potest pro poenitentia Sacramentali. Decif. 57. n. 9.
 Eucharistiâ servari non debet in Ecclesiis non Parochialibus, & non Regularibus, nisi de licentia Ordinarii. Decif. 60. n. 4. & 5.
 Eucharistiæ expositio fieri non potest sine licentia Ordinarii; nisi dum visitantur Regulares, & in Collegiatis infra octavam Corporis Christi. Decif. 60. n. 9. 19. & 20.
 Eucharistiâ, & extrema Unctio tempore pestis manibus est ministranda. Decif. 61. n. 28.
 S. Eudoxiæ Martyris exemplum de Eucharistiâ. Decif. 4. n. 6.
 Eulogiæ quid essent? Decif. 9. n. 20.
 Eulogiarum loco sunt benedictiones comestibilium, de quibus in Rituali Romano. Decif. 9. n. 21.
 Exceptio in uno casu firmat regulam in contrario. Decif. 15. n. 5.
 Excommunicatio ipso facto incurritur, ingrediendo Clausuram Monialium sine licentia, ex Conc. Trid. Decif. 18. n. 8.
 Excommunicatio lata sententiæ reservata Papæ contra Moniales è Clausura exeuntes. Decif. 18. n. 10.
 Excommunicatio non fertur, ubi non est peccatum mortale. Decif. 30. n. 28.
 Exempla plurimorum, quibus cœlitus fuit delata communicatio. Decif. 5. n. 11.
 Exempla eorum, qui vivebant sola Eucharistiâ absque alio cibo. Decif. 7. n. 2.
 Exempla eorum, qui oculo corporeo viderunt Christum in Eucharistiâ. Decif. 27. n. 3.
 Exempla propostæ Hostiæ non consecratæ pro consecrata. Decif. 50. n. 35.
 Exemplum punitionis Divinæ ob præjudicium factum Lampadibus collicentibus ad Altare S. Petri Romæ, Decif. 38. n. 20.
 Exempla de Communionem suffragante animabus Purgatorii. Decif. 58. n. 17.
 Exempla plurimorum, quibus Sancti Angeli præbuerunt Sacram Communionem. Decif. 62. n. 46.
 Exorcismus quid sit? Decif. 50. n. 32.
 Extrema Unctio quando sit necessario danda peste infectis? Decif. 31. n. 35.

F

Familiares Regularium sunt servitores degentes in eorum claustris die, ac nocte. Decif. 24. n. 4.
 Familia nomine quæ personæ veniant pro celebranda Missa in earum præsentia, in Oratorio privato? Decif. 8. n. 47.
 Famuli necessarii qui sint, ut possint audire Missam in Oratorio privato domus, die festivo. Decif. 8. num. 50.

L 4

Favo

Favores sunt ampliandi. Decif. 15. num. 21.
 Feria Quinta Coenae Domini licet celebrare privatam Missam, ubi talis est consuetudo. Decif. 30. n. 37.
 Feria Sexta Parasceves nullus Laicus sanctus est communicandus. Decif. 15. n. 12.
 Fermentum nominatum in Epistolis Pontificum Melchisedis, Siricii, & Innocentii primi, erat Panis benedictus, seu Eulogiae; non autem Eucharistia. Decif. 11. n. 25.
 Festivo die peccans an duo peccata committat? Decif. 59. n. 17.
 Fideles olim communicabant in Missa statim post Communionem Sacerdotis. Decif. 20. n. 1.
 Fideles olim tenebantur audire Missam in propria Parochia, & ibi recipere Sacramenta. Decif. 24. n. 1. & Decif. 48. n. 1.
 Fides habitualis non sufficit, sed requiritur actualis ad Communionem. Decif. 51. n. 3.
 Flatus solet impedire Communionem. Decif. 55. num. 12.
 Femellae citius pubescunt, & citius sapiunt, quam pueri. Decif. 40. n. 3.
 Femellae sunt propensiores ad devotionem, ideò citius communicandae, quam pueri. ibid. n. 4.
 Femella, quae vivebat sine cibo ope Dæmonis. Decif. 47. n. 11.
 Forma Consecrationis an possit à pluribus simul profertur? Decif. 9. n. 6.
 Forma Consecrationis Corporis Christi quae sit? Decif. 16. n. 1.
 Forma Consecrationis Sanguinis Domini quae? Decif. 17. n. 5. & an omnia illa Verba sint de essentia? num. 6.
 Fornicatio est peccatum mortale. Decif. 28. n. 6.
 Fornix exempla pro demonstranda existentia accidentium in Eucharistia sine subiecto. Decif. 31. n. 7.
 Fulmen destruit Vinum, & non dolium. Nummos, non autem faculum: Gladium, & non vaginam. Ovum absque putamine. ibid. n. 8.
 G
 Alicus morbus quomodo contractus ab innocente? Religioso? Decif. 61. n. 10.
 Gentiles venerantur usum Lampadarum. Decif. 38. num. 6.
 Gentiles facturi Sacra abstinere ab uxoribus. Decif. 53. n. 5.
 Gratia prima an detur in Eucharistia? Decif. 46. n. 5.
 Gratia secunda, id est ejus augmentum recipitur à dignè communicantibus. ibid. n. 1.
 Gratia, quae datur in Eucharistia quos effectus pariat? Decif. 46. n. 2.
 Gratiam primam non dari in Eucharistia, qui docuerint? ibid. n. 10. Et contrarium qui doceant? n. 11.
 Gratiam primam recipit communicans in mortali peccato cum sola attritione, credens non habere mortale peccatum. Decif. 46. n. 7.
 Gratiam quo tempore Eucharistia producat in suscipiente, Decif. 56. n. 1. ubi diversae opiniones: scilicet, quod gratia producat dum Eucharistia transit per guttur ad stomachum. n. 2. vel tototempore, quod datur in stomacho. n. 4. vel statim ac intrat in stomachum. n. 5.
 Graeci his miscent aquam in Calice; frigidam, deinde calidam. Decif. 12. n. 12.
 H
 Hebraei vigilabant in nocte ante diem Paschae. Decif. 15. n. 13.
 Hebraei faciunt festum candelarum per dies octo. Decif. 38. n. 3.
 Hebraeis mulieribus tria praecepta data per Rabbinos. ibid. n. 4.

Hebraeam Sponsam comitabantur aliae Virgines cum Lampadibus, honestatis causa. ibid. n. 5.
 B. Helenae Enselinae ortus, Virtutes, & Beatitatis Decretum. Decif. 47. n. 9.
 Haereticum est asserere, copulam carnalem esse licitam extra matrimonium. Decif. 28. n. 7.
 Hieronymus à Baslica Petri laudatus. Decif. 5. n. 10. & Decif. 62. n. 48.
 Hispani difficulter proferunt T post S. Decif. 16. num. 11.
 Homines quot diebus vivere possint sine cibo. Decif. 47. n. 10.
 Honorius Papa III. praecepit imaginem Crucifixi insigni in Hostiis consecrandis. Decif. 11. n. 27.
 Horae diei apud Hebraeos erant duodecim; & dividebantur in quatuor partes. Decif. 25. n. 3.
 Hortulanus Verbum in re gravi habet vim Praecepti. Decif. 30. n. 33.
 Hortulanus, & Castaldus non satisfaciunt praeepto, audiendo Missam in Oratorio privato sui domini. Decif. 8. n. 51.
 Hospites nobiles qui sint, ut audire possint Missam in Oratorio privato? Decif. 8. n. 48.
 Hospitium nobilem famuli satisfaciunt praeepto, audientes Missam in Orat. privato domus, die festivo.
 Hostia Consecrata non est diu retinenda in ore, sed cito deglutienda. Et cur? Decif. 56. n. 6.
 Hostia Consecrata si miraculose fiat caro Christi visibilis, non est sumenda à Sacerdote, sed servanda in Sacrario. Decif. 27. n. 6.
 Hostiam non consecratam porrigere pro Consecrata, an aliquando liceat? Decif. 50. n. 34.
 Humiditas est necessaria in nutrimento. Decif. 54. num. 18.
 Humidum quod non est, non potest esse potus. Decif. 54. n. 17.
 Hufitez haereticæ dicebant, Communionem sub utraque specie esse necessariam ad salutem. Dec. 14. n. 13.
 I
 Anna lateralis Oratorii publici, si nocet reverentiae debet loco sacro, est muro claudenda. Decif. 8. n. 9.
 Jejunium naturale ab Ecclesia semper requisitum in recipienda Eucharistia. Decif. 3. n. 2. & Decif. 19. num. 7.
 Jejunium naturale cur non attendatur in communicandis per Viaticum? Decif. 19. n. 8.
 Jejunium naturale necessarium in communicante, exceptis novem casibus. Decif. 3. & Decif. 52. n. 1.
 Jejunium naturale in quo differat ab Ecclesiastico. Decif. 54. n. 5. & quomodo frangatur. n. 6.
 Jejunium naturale requiritur ante Communionem ob tres causas. Decif. 54. n. 7.
 Igne materiali torquentur animas Purgatorii est de fide. Decif. 58. n. 3.
 Imperatorum, & Regum Communio sub utraque specie. Decif. 9. n. 14.
 Inclusio unius est exclusio alterius. Decif. 15. n. 6.
 Inclusionum antiquitus tria genera. Decif. 62. n. 1.
 Inclusio, feu desectio in Monasteriis fiebat ob gravia delicta ad augendum poenitentiam. Decif. 62. n. 2. praecipue ob delicta carnis. n. 3.
 Inclusionum extra Monasteria ordines duo. Decif. 62. num. 25.
 Inclusionum vita asperissima. ibid. n. 26.
 Inclusionum Mulierum exempla. Decif. 62. n. 28.
 Includi, Anachoretæ, & solitarii quomodo recipiebant sacram Eucharistiam. Decif. 22. n. 33.
 Includi non religiosi vivebant sub obedientia alicuius Superioris, à quo recipiebant Sacramenta, praecipue tempore mortis. Decif. 62. n. 35.
 Includi, & Anachoretæ, quomodo adimplebant praeeptum de audienda Missa? Decif. 62. n. 51.
 Indul-

Indulgentiae concessae Archiconfraternitati SS. Corporis Christi in Ecclesia Sanctae Mariae supra Minervam de Urbe, sunt communes omnibus consimilibus confraternitatibus ubique erectis de licentia Ordinarii. Decif. 60. n. 28.
 Indulgentiae concessae per Paulum Papam V. Confraternitatibus SS. Sacramenti. Decif. 60. n. 29.
 Indulgentiae ab aliis Summis Pontificibus concessae iisdem Confratribus SS. Sacramenti, ibid. n. 30.
 Indulgentiae concessae Confratribus SS. Sacramenti, illud associantibus in Processione, vel dum deferunt ad infirmos, An lucrentur ab existentibus in peccato mortali? quando? & quomodo? Decif. 60. n. 33.
 Indulgentia reviviscit, ablato obice peccati. ibid. num. 35.
 Indulgentiae plurium annorum, quae asseruntur concessae celebrantibus Missam, Decif. 42. n. 4.
 Industriae decem exercenda per Parochos tempore peccatis. Decif. 61. n. 34.
 Inedia qui suam vitam abbreviat peccat mortaliter. Decif. 49. n. 30.
 Infirmitas impotens deglutire particulam, non est communicandus sub speciebus Vini. Decif. 14. n. 16.
 Infirmitas non valenti deglutire particulam, potest ei illa dari simul cum pauca aqua, aut pauco vino. ibid. num. 18.
 Infirmitas volens recipere medicinam peccat mortaliter. Decif. 49. n. 29.
 Infirmitas ulla Corporalis impedit Communionem. Decif. 52. n. 7.
 Innocentius XI. declaravit, non satisfacere praeepto Communionis Paschalis recipientem illam extra Parochiam, etsi in Basilicis Romae. Decif. 48. num. 32.
 Innocentius XII. creatus Papa die 12. Julii 1691. vocabatur Antonius Cardinalis recipientem illam extra Parochiam, etsi in Basilicis Romae. Decif. 48. num. 32.
 Intellectus hominis vitoris non potest videre Christum in Eucharistia. Decif. 26. n. 1.
 Intentio Ministrum non potest suspendere vim verborum formae in Eucharistia. Decif. 16. n. 22.
 Intentio consecrandi, & faciendi quod facit Ecclesia, est necessaria in Sacerdote ad consecrandam Eucharistiam. Decif. 41. n. 1.
 Intentio est triplex, Actualis, Virtualis, Habitualis; & haec ultima non sufficit in faciendis Sacramentis. Decif. 41. n. 2. 4. & 5. sed utique Virtualis.
 Intentionis Virtualis in consecrante tria sunt signa. Decif. 42. n. 1.
 Joannes Baptista Polachus Congregationis Oratorii Paduae laudatus. Decif. 35. n. 2.
 Joannes Bonifacius Bagatta Theatinus laudatus. Decif. 5. n. 12.
 Joannes Hus Bohemus haeresiarum am. 1407. à Concilio Constantiensi condemnatus, & igne combustus. Decif. 14. n. 14.
 S. Joannes Evangelista visus in Caelis celebrare Missam. Decif. 36. n. 6.
 Joannes Maria Monsabius Sacerdos Congregationis Oratorii Paduae laudatus. Decif. 61. n. 37.
 Irreverentia irrogat Eucharistiam, si tangatur manibus immundis. Decif. 53. n. 6.
 Jubilaeum non recipiens expi gratia peccat. Decif. 49. num. 31.
 Judas Iscariotes primus haereticus contra Eucharistiam. Decif. 6. n. 5.
 Judaei die 14. mensis Martii ad Vesperas comedeant azyrna, ablato penitus fermento. Decif. 11. n. 11.
 Judaeorum Principes anno, quo occiderunt Christum, distulerunt Pascha ad diem 16. Martii ob traditionem Rabbinoorum contra praeeptum legis. ib. n. 18.
 Judaeorum mores dum comedunt Agnum Paschalem. Decif. 17. n. 1. & 2.
 Judicium idem de similibus, & connexis. Decif. 49. num. 21.

Julius Macroceus primùm Judaeus, & Rabbini scriptis anno 1683. librum contra Hebraeos. Decif. 11. num. 20.
 Jura Parochialia quænam sint? Decif. 8. n. 44.
 L
 Adare proprios filios est praeeptum naturale in Matribus. Decif. 53. n. 18.
 Laici jejuni possunt communicari etiam post meridiem. Decif. 9. n. 23.
 Laicus communicans in Paschate in Ecclesia Regularium, non satisfacit Praeepto, & peccat mortaliter. Decif. 24. n. 12.
 Laici infesti sunt Clericis. ibid. n. 15.
 Laici post receptam sacram Eucharistiam quid debeant facere? Decif. 25. n. 9.
 Laicus non potest consumere utrasque species in Missa Consecratas, si Sacerdos moriatur post Consecrationem, neque reperiat alius Sacerdos secundum opinionem Soti: secus secundum Suarez. Dec. 139. n. 1. & 2.
 Laicus non potest sumere species Sanguinis Consecratas ob suam solam utilitatem. ibid. n. 3. secus ob impediendam irreverentiam Sacramenti. ibid.
 Laici in prima Ecclesia tangebant Eucharistiam. Decif. 44. n. 3.
 Laicis, ac mulieribus nunc prohibuitur tangere Corpus Christi. ibid. n. 6.
 Laici peste infecti, si converserunt cum sanis incisis, peccant mortaliter. Decif. 61. n. 31.
 Lampadarum Ecclesiae varia nomina. Decif. 38. n. 1.
 Lampades in magna veneratione semper fuerunt. ibid. num. 2.
 Lampades sola aqua plene ardentes. d. Dec. 38. n. 12.
 Lampades, ac cerei accensi adhibiti pro Divino cultu ab initio Ecclesiae. ibid. n. 10.
 Lampadarum oleum miraculosum. ibid. n. 11.
 Lampadarum Ecclesiae qui oleum usurpant, mortaliter peccant ex sacrilegio, & incurunt minorem excommunicationem. Decif. 38. n. 21.
 Laure ac Lauritæ, qui essent? Decif. 62. n. 22.
 Legatum olei pro lucernis Ecclesiae, vel Defunctorum dicitur plium. Decif. 38. n. 7.
 Legio una dæmonum quot dæmones contineat? Decif. 50. n. 28.
 Legum Papalium, & Decretorum S. Cong. publicatio sufficit facta Romae. Decif. 13. n. 17.
 Legum Papalium validitati non derogat inobservantia, nisi sit cum scientia, & tolerantia ipsius Papae. ibid. num. 18.
 Leonardus Lessius Soc. Jesu semper consecrabat cum intentione actuali. Decif. 41. n. 3.
 Lex Ecclesiastica obligat sub mortali. Decif. 50. num. 30.
 Lex quod non dicit, neque nos dicere debemus. Decif. 33. n. 3.
 Lex ubi non distinguit, neque nos distinguere debemus. Decif. 48. n. 19.
 Licentia alloquendi Moniales danda est ab Episcopo. Decif. 18. n. 33.
 Licentia tacita Episcopi praeservat ejus Jura Episcopalia. Decif. 60. n. 18.
 Lienteria laborans communicandus? Decif. 55. num. 13.
 Lucernae inextinguibiles ponebantur ab antiquis in Sepulchris. Decif. 38. n. 8.
 Lucernarum ardentium reperatarum in monumentis exempla. ibid. n. 9.
 Lunatici qui sint? & quare diabolus eos obfideat. Decif. 50. n. 4. & 5.
 Lutehrana haeresis dicitur impanationem in Eucharistia. Decif. 21. n. 5.
 Lutheri haeresis, quod omnis Christianus possit consecrare Eucharistiam. Decif. 36. n. 2.
 Lycan-

Lycantropi sunt homines melancholia affecti. Decif. 50. num. 3.

M

M Agia quid sit? & quotuplex? Decif. 50. num. 11.
 Manometus erat Epilepticus, & obsessus à diabolo. Decif. 50. n. 10.
 Manuentio datur circa dies, & vias faciendi Profectiones. Decif. 60. n. 24.
 S. Maria Ægyptiaca communicata in deserto à Zosymo Abbate Decif. 62. n. 41.
 S. Maria Magdalena à quo sacrum Viaticum accepit. Decif. 62. n. 42.
 Maritus debet abstinere se ab uxore tribus, vel quatuor diebus ante Communionem. Decif. 53. n. 2.
 Maritati si statim post copulam sumant Eucharistiam peccat venialiter. ibid. n. 7. monendi, ut communicaturi abstinere à copula. 10. Qui reddidit, & non petit, potest communicare. n. 11. Et quando etiam qui petit? n. 12.
 Maritati in primitiva Ecclesia abstinere à copula in quatuor casibus. Decif. 53. n. 17.
 Maritus tenetur alere uxorem, ac filios sub pœna peccati mortalis. Decif. 59. n. 18.
 Martyres an sint, morientes in servitio peste inferorum. Decif. 61. n. 31.
 Masculinum comprehendit sub se femininum. Decif. 49. n. 15.
 Materia Eucharistiæ cur non aurum, margaritæ, vel lapides pretiosi. Decif. 53. n. 3.
 Materia Eucharistiæ quænam sit in consecratione Corporis Christi? Decif. 11. n. 1.
 Materiam dubiam consecrare non licet, & opinio contraria est damnata ab Innoc. XI. anno 1679. ib. n. 4.
 Materia Sanguinis Christi consecrandi quænam sit? Decif. 12. n. 1. 2. 4. & 5.
 Mathildæ Ducissæ monita duo data à Gregorio Papa VII. Decif. 5. n. 6.
 Matrimonium contrahi non potest coram Archipresbytero Ecclesiæ Cathedralis ab iis, qui stant sub aliena Parochia. Decif. 48. n. 15.
 Matronæ Romanæ vescentes carnis Cervinis sanæ vivebant. Decif. 5. n. 5.
 Medici non possunt suadere alicui ebrietatem. Decif. 59. n. 9.
 Melancholici sunt incontinentes. Decif. 49. n. 33.
 Methonymia figura accipit continens pro contento. Decif. 17. n. 7.
 Michael Cerularius Patriarcha Constantinopolitanus anno 1053. cepit consecrare Eucharistiam in pane fermentato. Decif. 11. n. 9.
 Michaelis Cerularii error, quòd Christus consecraverit in fermentato. ibid. n. 10.
 Miles, qui vixit septem dies solo Tabacho. Decif. 54. n. 10.
 Minister consecrationis Eucharistiæ quis sit? Decif. 36. num. 1.
 Miracula ex oleo Lampadarum Ecclesiæ. Decif. 38. num. 11.
 Miraculum trabis in aera stantis in Ecclesia S. Mariæ Vallicellæ tempore Sancti Philippi Nerii? Decif. 31. n. 9.
 Missam audiens die festo in Oratorio Episcopi, etiam eo absente, satisfaciat Præcepto. Decif. 8. n. 20.
 Missam tenetur audire in Oratorio privato Privilegiatus, etsi habeat impedimentum, propter quod non possit ire ad Ecclesiam. Decif. 8. n. 52.
 Missam audiens die festo, ignorans esse diem festum an satisfaciat Præcepto? Decif. 23. n. 4.
 Missa non est celebranda absque Immine, neque ob Communionem dandam per Viaticum. Decif. 38. num. 16.
 Missæ antiquitas nocturnæ, & vespertinæ. Decif. 3. num. 3. & 4.

Missæ de mane, & de sero celebrabantur in primitiva Ecclesia. Decif. 13. n. 1.
 Missæ Vespertinæ quibus diebus dicebantur? ib. n. 2.
 Missæ tres ab eodem celebrantur in diebus Nativitatis Domini. S. Joannis Baptistæ, & festo S. Laurentii. Decif. 13. n. 4.
 Missa unica in die est hodie celebranda à Sacerdote. ibid. n. 5.
 Missa una, & non tres, est audienda de Præcepto in Natali Domini. Decif. 13. n. 13.
 Missæ tres in nocte Natalis Domini an possint continuari dici? ibid. n. 14. 15. & 21.
 Mixtio liquorum duplex; Propria, & Impropria. Decif. 32. n. 1.
 Monachi nigri quinam sint? Decif. 49. n. 8. eorum appellatione, an veniant alii? n. 9.
 Monachi, & Regulares olim non ordinabantur Sacerdotes, & erant subiecti Episcopo, ac etiam Parochodot. 24. n. 2. Deinde facti Sacerdotes non administrabant Sacramenta Laicis. ibid. n. 3.
 Monachis injunctum, ut se communicent semel in Mense. Decif. 24. n. 8.
 Monasteria Monialium etiam in principio Ecclesiæ. Decif. 18. n. 5. Et eorum utilitas, ac necessitas. num. 26.
 Moniales ex nimio timore, vel humilitate abstinentes à frequentia Eucharistiæ, quibus rationibus suadendæ? Decif. 5. n. 1.
 Moniales omnes professæ tenentur stare in Clausura perpetua. Decif. 18. n. 15.
 Moniales etiam cum legitima causa non possunt exire de Clausura absque licentia Sacræ Congregationis. ibid. n. 18.
 Moniales violantes Clausuram quas pœnas incurrant? Et à quo possint absolvi? Decif. 18. n. 21. & 22.
 Moniales non possunt tangere Calices, Corporalia, Palliæve Sacras. Decif. 14. n. 7.
 Monialis communicanda potest particulum Sacram lapsum in terram lingua excipere, & sic communicare. Decif. 44. n. 17.
 Monialis est comprehensa in Clem. Ne in agro. S. Sane. De statu Monachorum circa præceptum Communionis mentitur. Decif. 49. n. 9.
 Monialis non recipiens Communionem nisi semel in anno non est immunis à peccato mortali. Decif. 49. n. 14.
 Moniales gaudent privilegiis concessis Religiosis suorum Ordinum, etsi non sint subiectæ Regularibus. Decif. 49. n. 16.
 Moniales tenentur de præcepto sumere Eucharistiam semel saltem in Mense. Decif. 49. n. 17.
 Moniales subijciuntur statuti Regularium in iis, in quibus sexus non reputatur. Decif. 49. n. 20.
 Monialis omittens communicare in Mense ob aliquod improvisum impedimentum animæ, an peccet mortaliter. ibid. n. 34.
 S. Monica Communionem offerrebat pro animabus Purgatorii. Decif. 58. n. 18.
 Monitio Concilii Tridentini quod Moniales semel in mense communicent, facit præceptum. Decif. 49. num. 23.
 Morborum genera quatuor, in quibus infirmi non sunt communicandi. Decif. 53. n. 1.
 Morborum contagiosorum species undecim. Decif. 61. num. 8.
 Moscovitæ, & Russi Communionem recipiunt ex pane sacro intincto in Sanguine Christi. Decif. 14. num. 11.
 Mulierum consortium semper periculosum. Decif. 13. num. 22.
 Mulieres maritatæ ad effugiendum vitæ periculum possunt ingredi Monasteria Monialium. Decif. 44. num. 10.
 Mulieres in primitiva Ecclesia recipiebant Eucharistiam in nitido lintolo. Decif. 44. n. 14.

Mulier

Mulier Patavina melancholica loquebatur Latino sermone. Decif. 50. num. 18.
 Mulierum inclarum exempla. Decif. 62. n. 28.

N

Necessitas ingrediendi Clausuram Monialium non est strictissime, sed moraliter intelligenda. Decif. 44. num. 9. & 13.
 Nicolaus de Lyra, seu Lyranus fuit primùm Judæus, & Rabbini, postea Christianus, & Religiosus Ordin. S. Francisci. Decif. 11. num. 19.
 Nobiles Veneti habentes Breve Oratorii privati, eo uti possunt etiam extra Venetias. Decif. 8. n. 32.
 Nobilitas ex privilegio, vel ex Matre tantum, sufficit pro Breve Oratorii privati. Decif. 8. n. 33.
 Noe ante diluvium nescivit quid esset Vinum? Decif. 12. num. 7.
 Novitates præsumuntur malæ, & causant discordias. Decif. 30. num. 26.
 Novitiæ, vel puellæ egredientes de Clausura non incurunt excommunicationem Papalem, sed pœnas inflictas ab Episcopo. Decif. 18. num. 25.
 Novitiæ Monialis fictio, ut crederetur emergena. Decif. 50. num. 30.
 Nox apud Hebræos dividebatur in quatuor Vigiliis. Decif. 25. num. 2.
 Nutritamentum debet habere humiditatem, & esse de genere dulcium. Decif. 54. num. 18.
 Nutrita quædam animalia ex sola pituita. ib. n. 21.

O

Occasionem proximam peccandi qui non fugit, non est capax Sacramentorum. Decif. 28. n. 14.
 Octavius Ferarius Lector Publicus Paduæ laudatus. Decif. 30. num. 5.
 Oculus corporeus naturaliter non potest videre Christum in Eucharistia. Sed an supernaturaliter? Decif. 27. num. 1. & 2.
 Officium Divinum olim quibus horis recitaretur? Decif. 25. num. 4.
 Oleum emere pro Lampade Ecclesiæ de jure spectat ad Parochum; nisi consuetudo sit in contrarium. Decif. 38. num. 13.
 Oleum pro Lampade Ecclesiæ emendum est à Parochio vel pro medietate, vel pro tertia parte ad arbitrium Episcopi. ibid. num. 14.
 Opere operantis, & opere operato, quid intelligendum his terminis? Decif. 57. num. 4.
 Opinio illa amplectenda, ex qua majora bona proveniunt. Decif. 53. num. 9.
 Opiniones tres circa essentiam Sacramenti Eucharistiæ. Decif. 6. num. 2.
 Opinio damnata, quod liceat tenere concubinam, etiam cessante copula. Decif. 28. num. 27.
 Oratoria alia sunt publica, alia privata. Decif. 8. num. 1.
 Oratoria sunt publica, si Ostium in via publica habeant. Decif. 8. num. 2.
 Oratoria publica gaudent Ecclesiastica Immunitate; secus privata. Decif. 8. num. 3.
 Oratoria privata non dicuntur capacia pollutionis. Decif. 8. num. 4.
 Oratoria publica an possint habere januas, per quam habeatur ingressus in domum privatam? Decif. 8. num. 5. 6. & 7.
 Oratoribus publicis potest Episcopus leges præscribere circa tempus celebrandi. Decif. 8. num. 11.
 Oratoria privata sunt in quadruplici differentia. Decif. 8. num. 15.
 Oratoria privata Cardinalium admittant celebrationem quoruncumque Sacerdotum. Decif. 8. n. 16.
 Oratoria privata sunt prohibita à Concilio Tridentino. Decif. 8. num. 23.

P

Pacifici an liceat, ut præmoriens appareat superstiti? Decif. 50. num. 35.
 Paduæ ab anno 1666. citra sublatum fuit abusus defendendi Sacramentum Eucharistiæ in Processione diebus Jovis, & Veneris hebdomadæ Sanctæ. Dec. 60. n. 25.
 Pagani tangentes Eucharistiam ab ea combusti. Decif. 4. num. 7.
 Panis azymus apud Latinos, & panis fermentatus apud Græcos est materia Eucharistiæ. Decif. 11. num. 5.
 Panis, & Vinum transubstantiantur in Eucharistia Synecdochemate. Decif. 21. num. 8.
 Panis non potest transubstantiari in Divinas Personas. Decif. 22. num. 6.
 Panes magni, ac integri olim consecrabantur, & adhibebantur pro conficienda Eucharistia. Decif. 62. num. 38.
 Papa sumit Sanguinem Domini cum fistula aurea. Decif. 9. num. 3.
 Parenetica Epistola ad Parochos pro instruendis pueris noviter communicandis. Decif. 35.
 Parochus non jejunus pro communicando infirmo an celebrare possit. Decif. 3. num. 7. & 8.
 Parochus, qui non servat Eucharistiam pro Communione infirmorum, qua pena sit puniendus ab Episcopo. Decif. 3. num. 9. 10. & 11.
 Parochi Patavini Doctores portant stolas, dictam Capucio cum pellibus peregrinorum Murium in limbo. Decif. 30. num. 9. & sunt de gremio Ecclesiæ Cathedralis. num. 10. Et cur non præcedant Capellanis ejusdem? num. 11.
 Parochus in funeribus habet præcedentiam super Capitulo Collegiatæ Ecclesiæ. Decif. 30. num. 24.
 & in funeribus ingreditur cum Stola Ecclesiæ Regularium. num. 25.
 Parochus negligens circa Lampadem, ut ster accensa coram SS. Eucharistia, peccat, & est punibilis. Decif. 38. num. 15.
 Parochi attentis esse debent in promovendis pueris, & puellis capacibus ad SS. Eucharistiam suscipiendam. Dec. 40. n. 1. alios mortaliter peccant. n. 8.
 Parochi Patavini annuatim reddunt rationem de pueris, & puellis noviter communicatis, dando eorum nomi-

- nomina, ætatem & Episcoporum. Decif. 40. numer. 10.
 Parochus debet ipse fumere Hostiam delatam in Processione, non autem Laicis communicantibus dare. Decif. 45. num. 1.
 Parochus punitus, quia dabat Laicis purificationem in Calice. Decif. 45. num. 7.
 Parochi Patavini habent Stallum, & locum in Ecclesia Cathedrali, & jus intonandi Litanias, deferendi Imaginem Deiparæ, ac SS. Reliquias in Publicis Precationibus, in signum quod sunt de gremio Cathedralis. Decif. 48. num. 24.
 Parochi peccant non instruentes rusticos, & idiotas de veritate Eucharistiæ. Decif. 51. num. 5.
 Parochi debent docere plebem, ut sciat elicere auctus contritionis. Decif. 60. num. 36.
 Parochi debent enuntiare Indulgentias populo, dum deferunt SS. Eucharistiã in infirmis. ibid. n. 37.
 Parochi tempore pestis non scribant Testamenta absque testibus; neque translationes Pensionum. Decif. 61. num. 18.
 Parochi tenentur residere in sua Parochia tempore pestis, aliàs privari possunt beneficio. Decif. 61. num. 26.
 Parochi quæ Sacramenta teneant ministrare tempore pestis? Decif. 61. num. 27.
 Parochi quas industrias servare debent tempore pestis pro eorum incolumitate? Decif. 61. num. 34.
 Particulæ consecrandæ olim appellabantur Oblatæ, hodie Hostiæ; & Cur? Decif. 11. num. 26.
 Particula consecrata si cadat intra Clausuram Monialium, quid agendum? Decif. 44.
 Parvitas materiæ an detur circa ingressum, vel egressum Clausuræ? Decif. 18. num. 20.
 Paucissimi verba circa Sacerdotes noviter ordinatos, consecrantes simul cum Episcopo. Decif. 16. n. 24.
 Pater, & Spiritus sanctus quomodo sint in Eucharistia. Decif. 22. num. 4.
 Patriarchæ antiqui quomodo excusentur ab ebrietate. Decif. 59. num. 10.
 Peccatores, est illicite, verè tamen sumunt Sacramentum Eucharistiæ. Decif. 51. num. 1.
 Peccatum mortale est confitendum ante Communionem. Decif. 51. num. 6.
 Pentecoste quare sic dicatur. Decif. 11. num. 23.
 Periculum est præventionis in consecrando inter Episcopos, & noviter ordinatos. Decif. 16. n. 21.
 Peritis in arte standum est. Decif. 11. n. 21.
 Pestis quid, & quotuplex sit. Decif. 61. num. 1. 2. & 3.
 Pestis an detur sine contagio? Et undè proveniat? Decif. 61. num. 11. & 12.
 Pestis est flagellum Divinæ Justitiæ, Et quæ sint remedia contra pestem. Decif. 61. n. 13. 14. & seqq.
 Pestis tempore quæ sint industriæ à Parochis exercendæ? Decif. 61. num. 34.
 Pestis tempore, quæ sint Privilegia à Jure omnibus concessa? Decif. 61. num. 17.
 Pestis tempore quæ Sacramenta sint à Parochis ministranda? Decif. 61. num. 27.
 Pestis tempore an Processiones generales sint licitæ. Decif. 61. num. 38. & seqq.
 S. Petrus Apostolus anno 610. consecrat Ecclesiam Londini in Anglia. Decif. 36. num. 7.
 S. Petrus Cælestinus divinitus monitus, ut quotidie celebret. Decif. 5. num. 9.
 Petrus Aponus Patavinus laudatus, accusatus de hæresi, & absolutus. Decif. 50. num. 17.
 Phasæ erat comestio agni cum Azymopane, & Læticis agrestibus die 14. Martii ad Vesperas. Decif. 17. num. 12.
 Philippus de Angelis Prior S. Leonardi Paduæ laudatus. Decif. 42. num. 3.
 Phræneticus, & amentibus quando possit dari Eucharistia? Decif. 51. num. 4.

- Pisces non sentiunt pestem, & cur? Decif. 61. numer. 7.
 Pituita nutrit. Decif. 54. num. 20.
 Platonis error de notionibus generis in homine. Decif. 50. num. 21.
 Plebs idiota non est communicanda cum parte Hostiæ grandis. Et cur? Decif. 45. n. 5.
 Pœnæ contra ebriosos. Decif. 59. n. 13.
 Pœna voluntaria tripliciter. Decif. 58. n. 5.
 Pœnalitates sentiuntur etiam in Communione, præcipue in Religiosis domibus. Decif. 57. num. 8.
 Pœna debita pro peccatis remittitur tota in tribus casibus. Decif. 57. num. 2.
 Pœna omnis in Jure est Judicij arbitraria. Decif. 38. num. 18. & Decif. 62. num. 5.
 Pœna ex Synodo Patavina contra Parochum negligentem circa Lampadem accensam. Dec. 38. n. 19.
 Pœna damni, & pœna sensus in Purgatorio. Decif. 58. num. 2.
 Pœnitens si inculpabiliter obliviscatur aliquod peccatum, illud ei remittitur in absolutione à confessis. Decif. 46. num. 6.
 Pœnitentes publici absoluebantur à solo Episcopo. Decif. 48. num. 8. & 27.
 Pœnitentiæ Sacramentum de consuetudine recipi potest ab omni Sacerdote approbato per Ordinarium. Decif. 48. num. 28.
 Pœnitentia publica, quænam olim esset? Decif. 62. num. 6.
 Pœnitentium publicè olim erant quinque gradus. Et qui? Decif. 62. num. 7.
 Pœnitentes publici erant etiam excommunicati. Decif. 62. num. 8.
 Pœnitentes publici fiebant irregulares, incapaces Ordinum, & Beneficiorum. Decif. 62. n. 9.
 Pœnitentium publicè exempla. ibid. n. 10.
 Pœnitentium spontè in Monasteria duo genera. Decif. 62. num. 11.
 Polygamia permisa in veteri Testamento ex divina dispensatione. Decif. 28. n. 22.
 Polygamia inter gentiles an esset peccatum? ibid. num. 24.
 Polytypici dies qui essent, in quibus ab uno pluries litabatur? Decif. 13. num. 3.
 Pompejus Sarnellus Episcopus Vigiliarum laudatus. Decif. 38. n. 7. & Decif. 62. num. 49.
 Pontifices Romani coeperunt sibi mutare nomen anno 844. Decif. 8. num. 27.
 Potestas Jurisdictionis in Sacerdote impeditur, si ordinetur ab Episcopo schismatico, vel hæretico. Dec. 37. n. 2. Non etiam Potestas characteris. ibid. n. 3.
 Præcepto non satisfacit, agens quod est in præcepto ante tempus præcepti. Decif. 23. num. 3.
 Præcepta Divina sunt Ecclesiasticis præferenda. Decif. 44. num. 12.
 Præcepto Communionis Paschalis an satisfaciat communicans in Cathedrali? Decif. 48. n. 4. & 12.
 Presbyteri in sua ordinatione concelebrant, & consecrant cum Episcopo. Decif. 16. num. 2. & 17.
 Presbyteri plures simul consecrando dicuntur causæ partiales. Decif. 16. n. 17. debent profere Verba simul cum Episcopo. ibid. num. 23. Nec distare multum ab Altari. ibid. num. 26.
 Primicerius S. Marci Venetiarum cantat Missam in nocte Nativitatis Domini; sed adhuc jejunos. Decif. 3. num. 4.
 Privilegium Oratorii privati est personale; & illud habens eo utitur ubique. Decif. 8. num. 31.
 Privilegia, quæ derogant Juri communi, debent strictè interpretari. Decif. 24. n. 11.
 Privilegia decem in Jure omnibus concessa tempore pestis. Decif. 61. num. 17.
 Processio in die Solemnitatis Corporis Christi à quo faciendâ? Decif. 60. num. 21.
 Processio cum Eucharistia fieri potest infra octavam festi-

- festivitatis Corporis Christi ab omnibus Ecclesiis, sed juxta consuetudinem. Decif. 60. n. 23.
 Processio cum Eucharistia feria 5. & 6. & majoris hebdomadæ non vadit extra Ecclesiam. Decif. 60. num. 26.
 Processio cum Eucharistia fit semel in mense, ubi sunt ejusdem Confraternitates institutæ. Decif. 60. num. 27.
 Processiones an sint licitæ tempore pestis? Decif. 61. num. 38. & seqq.
 Professio Regularis ex Concilio Tridentino fieri non potest ante annum 16. completum. Decif. 62. num. 18.
 Provincialia Concilia non obligant extra Provinciam; neque Diœcesana extra Diœcesim. Decif. 44. num. 2. Sed deservunt ubique pro ditione. ibid. num. 4. & Decif. 54. n. 13.
 Provincialia Concilia Limense, & Mexicanum prohibent sumptionem Tabachi ante Communionem. Decif. 54. num. 12.
 Publicus peccator, est confessus, nisi tollat Scandalum, non est communicandus. Decif. 28. n. 15.
 Pueros in Claustrum recipientes Moniales sunt excommunicatæ. Decif. 18. num. 32.
 Pueris, ac etiam infantibus olim dabatur SS. Eucharistia. Decif. 40. num. 2.
 Pueris, ac puellis moribundis citius, quam sanis est danda Communio. Decif. 40. n. 5. id est septennis, vel octennis. ibid. num. 9.
 Pueri, & puellæ admittendi ad Communionem tria debent exhibere, ætatem, intelligentiam, & devotionem. Decif. 40. num. 7.
 Puer nutritus per dies 14. solis enematis, id est clysteris. Decif. 55. num. 7.
 Pueri oblatis Religiosi per parentes. Decif. 61. n. 16. quando poterant ab ea discedere? num. 17.
 Pythones qui dicantur? ac Pythonissæ? Decif. 50. num. 13. & 14.

Q

- Quantitas accidens fiat in Eucharistia sine aliquo subiecto. Et quomodo. Decif. 31. n. 6.
 Qui in Natali Domini vult unam tantum Missam dicere, dicat tertiam. Decif. 13. n. 12.
 Quotidiè omnes Christiani communicant in primitiva Ecclesia, & hoc usque ad initium quinti sæculi. Decif. 10. num. 1.

R

- Ratio est præferenda auctoritati Doctorem. Decif. 49. num. 25.
 Rationes, ob quas Monialis non communicans semel saltem in mense, peccat mortaliter. Decif. 49. num. 27.
 Regula Sancti Benedicti confirmata fuit à S. Gregorio Papa Anno 595. Decif. 49. num. 1.
 Regula S. Benedicti pro Monialibus habet præceptum de Communionis faciendâ singulis diebus Dominicis. ibid. num. 4.
 Regula S. Francisci præcipit, Eucharistiã sumi omnibus Dominicis diebus, ac festis Deiparæ, & Apostolorum, aliorumque Sanctorum Ordinis? ibid. num. 5.
 Regula Tertii Ordinis S. Francisci quam frequentiam Sacramentorum requirit. Decif. 49. n. 6.
 Regulæ transgressio quando sit peccatum mortale. ibid. num. 19.
 Regulæ observandæ pro communicandis infirmis delirantibus, vel phræneticis. Decif. 55. num. 2.
 Regulares olim poterant ubique celebrare in Altare portatili. Decif. 8. num. 21.
 Regularium privilegia circa Oratoria privata per

- Concilium Tridentinum supposita sunt arbitrio; & licentiæ Episcopi. Decif. 8. num. 22.
 Regularis bis celebrans in die potest puniri ab Episcopo. Decif. 13. num. 9.
 Regulares ut coercentur per Episcopum à Colloquio Monialium, quinque Jura emanarunt. Et quæ? Decif. 18. num. 34.
 Regulares non possunt celebrare Missam in Ecclesiis Monialium absque licentiâ Episcopi. ibid. n. 35.
 Regulares non possunt esse Confessarii ordinarii Monialium. Decif. 18. num. 40.
 Regulares in Paschate non possunt administrare Eucharistiã Laicis. Decif. 24. n. 9. aliàs incidunt in excommunicationem Papalem, & ab Episcopo possunt suspendi. ibid. num. 10. & peccant mortaliter. ibid. num. 11.
 Regulares absolventes à Casibus Episcopo reservatis quantas penas incurrant. Decif. 28. sub n. 18.
 Regulares permittentes, exteros Sacerdotes celebrare in eorum Ecclesiis sine licentiâ Ordinarii, possunt ab eo puniri. Decif. 37. num. 7. & Decif. 60. num. 13.
 Regularibus permittitur esse Eucharistiã fidelibus præterquam per Viaticum, & in Paschate. Decif. 48. num. 2.
 Regulares peccant mortaliter non communicantes semel saltem in mense. Decif. 49. n. 18.
 Regulares, quo jure servant Eucharistiã in eorum Ecclesiis? Decif. 60. num. 3.
 Regulares non possunt exponere Eucharistiã pro Oratione 40. horarum sine Episcopi licentiâ. Decif. 60. num. 12. nisi dum visitantur ab eorum Superioribus. num. 19.
 Regulares sunt ministri Episcopi in vinea Domini; & pendunt ab eo in cultura animarum. Decif. 60. num. 14.
 Regularibus cur olim prohibitum Missas Solemnes celebrare? ibid. num. 16.
 Regulares omnes accedere debent ad Processionem in die Solemnitatis Corporis Christi. Decif. 60. num. 22.
 Regularis Prælati obligatio tempore pestis. Decif. 61. num. 24.
 Regulares Sacerdotes obligati sunt tempore pestis ministrare Sacramenta. Decif. 61. num. 30.
 Remedia plurima contra pestem spectantia ad Magistratus. Decif. 61. n. 14.
 Remedia contra pestem pertinentia ad personas privatas? ibid. num. 15.
 Remedia contra pestem attentantia ad Parochos. Decif. 61. num. 34.
 Remissio pœnæ est incompatibilis cum culpa mortali. Decif. 60. num. 32.
 Resurrectio gloriosa nostrorum corporum erit effectus Eucharistiæ? Decif. 47. num. 12.
 Ritus in dando habitu Pœnitentiæ. Decif. 62. numer. 14.
 Romanæ Matronæ non poterant bibere Vinum, sed loram tantum. Decif. 12. num. 3.
 Rubrica Missalis Romani habet vim legis. Decif. 19. num. 9.
 Rubricæ directivæ an obligent sub præcepto? ibid. num. 13.
 Rubricæ Ritualis habent vim legis. Decif. 30. num. 29.

S

- Sabbato Sancto an possit dari communio Laicis non infirmis? Decif. 15. num. 1. & 3.
 Sabbati Sancti Missa olim dicebatur à solo Episcopo, & de nocte. ibid. n. 7.
 Sabbato Sancto an possint Sacerdotes Missam privatim celebrare? Decif. 15. num. 10.
 Sabbato Sancto an Missa olim cantaretur in principio

- capio noctis, vel in media nocte? Decif. 15. num. 14.
 Sacerdos, qui celebravit ex avaritia bis indie Patavii, fuit condemnatus ad trimes per biennium anno 1660. Decif. 13. num. 7.
 Sacerdos condemnatus ob Polylationem, efficitur infamis, & irregularis. ibid. num. 8.
 Sacerdotes celebrantes bis die sunt suspecti de hæresi, & possunt puniri ab Inquisitoribus. Decif. 23. num. 10.
 Sacerdos consecrando loquitur in persona Christi. Decif. 16. num. 8.
 Sacerdotes noviter ordinati, dum Communicantur, non dicitur Confiteor. Et cur? Decif. 16. n. 18.
 Sacerdos extra Missam an possit Communicare seipsum? Decif. 29. num. 5. & 6.
 Sacerdos debet sumere totum Sacramentum, ab eo oblatum. Decif. 33. num. 1.
 Sacerdos celebrans potest cum parte suæ Hostiæ alium communicare. ibid. num. 2.
 Sacerdos peregrinus licet non celebrat, nisi obtentâ licentia ab Ordinario loci. Decif. 37. n. 6.
 Sacerdos simplex præsentem Parocho non potest absolvere moribundum. Decif. 44. num. 16.
 Sacerdotes, & alii frequenter Communicantes cur parùm proficiant? Decif. 47. num. 7.
 Sacerdos ebrius potest suspendi à Divinis. Decif. 59. num. 15.
 Sacerdotes simplices an compelli possint tempore peccatis, ut Sacramenta ministrant? Decif. 61. n. 29.
 Sacerdotes Regulares obligati sunt tempore pestis ministrare Sacramenta. ibid. num. 30.
 Sacrilegium dicitur quasi Sacri Lavium. Decif. 38. num. 22.
 Sacrilegium est recipere Eucharistiam in peccato mortali. Decif. 51. num. 8.
 Sæpe quæ sint? Decif. 50. num. 12.
 Saliva deglutita non frangit jejunium naturale. Decif. 54. num. 22.
 Sanguis hominis decollati haustus an sanet Epilepticos? Decif. 50. num. 9.
 Satisfactio quid sit? Decif. 57. num. 1. Et quot modis fieri possit. ibid. num. 3.
 Satisfactio requirit opera pœnalia. Decif. 57. n. 6.
 Satisfacere potest pro peccatis etiam per actus virtutis non pœnales. ibid. num. 7.
 Satisfacere potest unus fidelis pro alio etiam in hac vita. Decif. 58. num. 8.
 Satisfactoria est elemosyna magis, quàm jejunium. Decif. 58. num. 15.
 Schirantia quid sit? & unde dicta? Dec. 55. n. 5.
 Scrophulæ sanantur per contactum Regis Franciæ. Decif. 61. num. 9.
 Semifatu debent instrui, excitari ad devotionem Eucharistiæ, & deinde Communicari. Decif. 55. num. 4.
 Sobrius unde dicitur? & unde ebrius? Dec. 59. n. 1.
 Solitarii quinam essent? & eorundem exempla. Decif. 62. num. 29. & 30.
 Solitaria vita, & Anachoretis motiva. ibid. n. 31.
 Solitarii quando relinquunt solitudinem? Decif. 62. num. 32.
 Solitarii quomodo recipiebant Sacram Eucharistiam? Decif. 62. num. 33. & 36.
 Solitarii, & Anachoretæ in primis sæculis Ecclesiæ portabant secum Eucharistiæ Sacramentum. Decif. 62. num. 37.
 Solitarii tempore mortis visitati à Sanctis Viris. ibid. num. 39.
 Solitarii cuiuscumque incogniti vix reperiuntur post quintum sæculum. Decif. 62. num. 47.
 Species Sacramentales dum durant in stomacho, augetur gratia. Decif. 25. num. 7.
 Species Sacramentales quanto tempore durent in stomacho? ibid. num. 8.
 Species Eucharistiæ quando perdant consecrationem? Decif. 32. num. 2.
 Species Sacramentales Eucharistiæ antiquitè erant panes magni, ac integri. Decif. 62. num. 38.
 Spirituales Confratres solent Communionem recipere in Missa post Communicatum Celebrantem. Decif. 20. num. 3.
 Sputum interdicens post sumptam Eucharistiam. Decif. 25. num. 6.
 Stola apud Hebræos erat Vestis virilis, tegens totum corpus, à collo usque ad talos. Dec. 30. n. 1. etiam apud Medos. ibid. num. 2.
 Stolis lineis utebantur Sacerdotes Hebræi; Laneis alii Levitæ. Decif. 30. num. 3.
 Stola apud Romanos erat Vestis muliebris. ibid. num. 4.
 Stola apud Venetos quid sit? ibid. num. 7. Et quid apud Ecclesiasticos? n. 12. & 15.
 Stola secundum Theologos significat Divinam gratiam. Decif. 30. n. 21. Secundum Canonistas dignitatem Sacerdotalem. n. 22. At in Parocho est signum Jurisdictionis. num. 23.
 Stolum pendentem à collo an debeat habere Sacerdos Communicans extra Missam. Decif. 30. numer. 27. & seqq.
 Strena dicitur quasi sine Treña, idest sine murmuratione. Decif. 58. num. 1.
 Suffragium plures habet significationes. Decif. 58. num. 6.
 Suffragia pro animabus Purgatorii quæ sint? Decif. 58. num. 7.
 Suffragia vivorum prodesse defunctis est de fide. ibid. num. 9.
 Suffragia facta à peccatore an prosint defunctis? sex casus distinguendi. Decif. 58. num. 13.
 Suppositio in re prohibita non sufficit; sed opus est certitudine. Decif. 24. num. 14.
 Synodales Constitutiones solent prohibere expositionem Eucharistiæ absque licentia Episcopi. Decif. 60. num. 15.

T

- T Abachus cur sic dicitur? Decif. 54. num. 2. est temperamenti calidi, & sicci. n. 3. quibus modis sumatur? num. 4. An frangat jejunium naturale, & impediat Communionem. num. 15. & seqq.
 Tabachi sumptio prohibita Sacerdotibus ab Urbano VIII. Innocentio X. & XI. Decif. 54. n. 14.
 Tabachus an nutriat? ibid. num. 9.
 Tabernaculum pro Eucharistia olim cujus esset materia, ac formæ? Decif. 60. num. 6.
 Tabernaculum quomodo ornandum pro Sacra Eucharistia? ibid. num. 7.
 Tempus Paschale pro adimplendo præcepto annuæ Communionis, quando incipiat? & quantum duret? Decif. 24. num. 6.
 Tempus Paschale à Parocho prorogari potest, ut adimpleatur Præceptum Communionis. ib. n. 7.
 Temulentia unde dicitur? Decif. 59. n. 4.
 Tepidorum in vita Spiritualium quæ sint mala? Decif. 5. n. 13.
 Tepidorum Religiosorum punitiones, ac terrores. Decif. 5. num. 15.
 Tepidis Religiosis quæ auxilia danda? Decif. 5. num. 16.
 Ter celebrat quisque Sacerdos in Natali Domini ob multa mysteria. Decif. 13. num. 11.
 Theodoret Mater reprehensa ob vestium vanitatem. Decif. 52. num. 3.
 Theodorus Papa an injecerit Sanguinem Domini in atramentum pro scribenda sententia excommunicationis contra Pyrrhum Patriarcham hæreticum? Decif. 32. num. 3.

S. Theo.

- S. Theofilus solitaria in Insula Paro quomodo Communionem refecta? Decif. 62. num. 43.
 S. Thomas 3. part. qu. 64. art. 8. utitur Verbo Habituali, pro Virtuali Intentione. Decif. 47. n. 7.
 S. Thomæ doctrinam de desitione Eucharistiæ ob mixtionem alterius liquoris plures Theologi non sequuntur. Decif. 32. num. 4.
 S. Thomas Apostolus post mortem miraculosè singularis annis Indos communicabat. Decif. 36. n. 5.
 S. Thomas circa Communionem pro Animabus Purgatorii declarat. Decif. 58. num. 16.
 Translationes Penionem Ecclesiasticarum apud nos non sunt ulu receptæ. Decif. 61. num. 19. in fine.
 Transubstantiatio in Eucharistia quid sit? Decif. 21. n. 1. Eius requisita quatuor. ibid. n. 2.
 Transubstantiatio differt à productione, seu creatione; & à desitione, seu annihilatione. Decif. 21. num. 3.
 Transubstantiatio requirit aliquid commune inter terminum à Quo: & terminum ad quem. ibid. num. 7.
 Trinitatis Personæ sunt omnes in qualibet re creata per essentiam, Præsentiam, & Potentiam. Decif. 22. num. 1.
 Trirremium pœna hodie est loco detractionis in Monasteriis. Decif. 62. num. 4.
 Turcæ non solum abstinent à liquoribus in die jejunii, sed etiam ab odoribus. Decif. 54. in fine.

V

- V Elut idest Quasi, est dictio indicans similitudinem. Decif. 61. num. 33.
 Venam secare peste laborantibus? Quæstio anceps. Decif. 61. num. 16.
 Veneris usus immoderatus perniciosissimus. Decif. 53. n. 19. Et quot mala gignat. ibid. num. 21.
 Veniti Nobiles habentes Breve Oratorii privati eo uti possunt etiam extra Venetias. Decif. 8. n. 32.
 Veneti Seniores decorati titulo Equestri portant Stolum limbo aureo ornatam. Decif. 30. n. 8.
 Venialia peccata an remittantur per Eucharistiam ex opere operato, vel ex opere operantis? Utraque opinio refertur. Decif. 46. num. 13.
 Venialia peccata habens, & Eucharistiam sumens, an peccet venialiter? Decif. 51. num. 9.
 Verbum Divinum est in Eucharistia per immediatam concomitantiam ob unionem hypostaticam cum Christi humanitate. At Pater, & Spiritus sanctus per concomitantiam mediatam. Decif. 22. num. 5.
 Verbum debet importare necessitatem; & inducit præceptum. Decif. 53. num. 3.
 Verba sunt intelligenda non secundum sonum, sed secundum mentem proferentis. Decif. 41. n. 9.
 Verba Consecrationis sunt proferenda super materia præsentem. Decif. 37. num. 4.
 Verba Qui pridie, quam pateretur &c. an sint de essentia Consecrationis. Decif. 16. num. 4. sunt tantum de præcepto. ibid. num. 9.
 Verba recitata non consecrant. Decif. 16. n. 12.
 Verborum Consecrationis Calicis significatio? Decif. 17. num. 9.
 Verbum Divinum est in Eucharistia per immediatam concomitantiam ob unionem hypostaticam cum Christi Humanitate. Pater, & Spiritus sanctus per concomitantiam mediatam. Decif. 22. num. 5.

- Verbis hortatoriis utuntur Sacri Canones etiam in materia de Præcepto. Decif. 49. num. 22.
 Veritatum 24. libellus tractatus ab Authore in commo- dum Seminarium Patavini. Decif. 47. num. 19.
 Veroneses Canonici exempti ab eo Episcopo non possunt exponere Eucharistiam sine ejus licentia. Decif. 60. num. 10.
 Vestimentorum modestia necessaria in accedente ad Eucharistiam. Decif. 52. num. 2.
 Vestium ob vanitatem reprehensa Mater Theodoretæ. ibid. num. 3.
 Viaticum quot habeat significationes? Decif. 19. num. 1.
 Viaticum per Antonomasiam significat SS. Eucharistiam. ibid. num. 2.
 Viaticum in articulo mortis an sit sumendum ex præcepto Divino. Decif. 19. num. 3.
 Viaticum an pluries dari possit infirmo non jejunio. Decif. 19. num. 10. An etiam quotidie. n. 11.
 Viaticum præbens Sacerdos debet dicere illa verba: Accipe Viaticum &c. Decif. 19. n. 12.
 Viaticum est dandum existentem in periculo mortis, etsi pridie Sanus communicaverit. Decif. 23. n. 2. Immo licet eodem die. num. 3.
 Vicarius Episcopi non debet esse Confessarius Monialium. Decif. 18. num. 39.
 Vinum, quod futurum esset materia Sanguinis Christi, antiquitè figuratum. Decif. 12. n. 8.
 Vinum miraculosum est materia apta Consecrationis. ibid. num. 10.
 Vinum habet magnam activitatem ob abundantiam spirituum ignotorum, quibus constat. Decif. 12. num. 18.
 Vinum additum in minori quantitate Sanguini Consecrato, destruit partem aliquam Sacramenti secundum Thomistas: nullam verò secundum Scotistas. Decif. 32. num. 7. Et quid si in majori vel æquali quantitate. ibid. num. 8. Vel potentioris qualitatis. num. 9.
 Vinum addebatur Sanguini Consecrato, dum antiquitè Laici communicabantur sub utraque specie. Decif. 32. num. 12.
 Virga, seu Fistula fideles forbebant de Calice Sanguinem Domini. Decif. 14. num. 7.
 Virgilius Spada Presbyter Congregationis Oratorii Romæ laudatus. Decif. 14. num. 4.
 Vita Spiritualis habet quatuor Dotes mysticas ad instar vite gloriose. Decif. 47. num. 18.
 Unio communicantis cum Corpore Christi est effectus Eucharistiæ. Decif. 46. n. 3.
 Unio prædicta moralis est, non physica. ib. n. 4.
 Volvulus ob sui sævitiam appellatur Miserere mei. Decif. 55. num. 11.
 Vomitus si accipiat post Communionem, quid agendum? Decif. 52. num. 6.
 Vomitus ubi est periculum, à Communionem est abstinentum. Decif. 55. num. 9.
 Vomitus in quibus morbis solitus sit evenire. Decif. 55. num. 10.
 Ursulæ Benincasæ exhibita Hostia non Consecrata, ex consilio prudentum Virorum. ac S. Philippi Neri. Decif. 50. num. 36.

Z

- Z Acchias Medicus Romanus quid sentiat de Tabacho circa fractionem jejunii? Decif. 54. num. 23.

F I N I S.